

ເກ្រិងរៀនមគ្គ

ມີທຸກຂະນາດຕົ້ງແຕ່ ພະ ແລະ ດິຈິດໂຮງມ້າ

เวลานี้ได้ลด ราคาลงมากแล้ว

ເປັນເຄື່ອງຍົນຕີທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຮາຄາຖຸກທີ່ສຸດ

ໃນ ກົງ ແຫວ່ງ

บริษัท สยาม อิม ปอร์ต จำกัด ศูนย์ ไชย

เปลี่ยนสีหน้าเงินเป็นสีทอง

Manufactured by
Canton Nanyang Bros Tobacco Co บริษัท นันยาง จำกัด
Manufactured by
Canton Nauyng Bros Tobacco Co บริษัท นอยง จำกัด
กานແດຕັບຍາ ກົມຄຣາດູກ ໂດຍປະຈໍາ ຖຸກນວຍເນືອ ກ່ານ ຈະ ຂ້ອຫຼຸນ ຈຳເປັນ
ເທິກ ດັບ ພັກ ຊົກ ທີ່ໄດ້ ຄຣາດູກ ໂດຍ ດັກ ທີ່ໄດ້ ເປົ້ນໃໝ່ ນີ້
ບຸຫຼື ກຣາດູກ ໂດຍ ເປົ້ນໃໝ່ ຮາກ ດັນ ດະ ນາກ ພະ ສົກາງ
ໂຄຍເຫຼຸນ ມີຫຼັກ ຈຶ່ງ ໄດ້ ປະ ກາກ ໃຫ້ ກ່ານ ກົມ ອາຍກຣານ
ທົວ ກົມ

បរិមាណភ្នែកណានយោង

ໃຫ້ສໍາຍາອອງການທີ່ມີ ຕໍ່ ທສດຄອ

เหล้าวิลักษณ์อนเดา ตราข่าว

บริษัท สยาม อิมปอร์ตจำกัดสินเชื่อ

ເປັນເອເຍ່ົນຕີໃນປະເທດສະຫວັນ

ท่านอย่างไร้รับความศักดิ์สิทธิ์ต้องมี

เมื่อท่านประทีกจากที่แล้ว ท่านจะได้รับความทุกข์เป็นชน์นวน เหตุการณ์เมื่อ
ท่านนิศากรบด้วยเด่นอยู่ทรายให้ความทุกข์ทรมารร่างแล้ว ชาวชุมชนท่านก็จะชุมชนอยู่
ครบันนน จนนท่านควรต้องมีรายการอินเทียปรีดำเนินไว้ เพราะเป็นยาอย่างที่ก็คือ
ธิกษ์ที่จะนำบังคับไปครอบครองท่านให้หายได้อย่างรวดเร็ว เช่น ยานติกส์ราก ถ้าเป็นหวัดก็ถูกมาก
น่วยก็จะช่วยนักกุศลภายใน ๒ นาที ท่านนักกุศลเสียชีวิตหายได้อย่างรวดเร็ว แต่ยาเจ็บปวดพ้นๆ
เป็นร้านจะหายหรือเดือดจะถูกคนพัน เมื่อท่านให้ใช้แล้วก็หายโดยภายใน ๒ นาที เมื่อถูกกัน
ดูรักษาโดยผู้หนังค่างๆ เช่น เม็ดกันภัยใน๕๐๐ นาที ท่านจะหายกันหมดจะหายขาดได้
ร่างกายของท่านก็จะฟื้นฟูง่ายเพริ่ง ไม่นี่อาการน่วยเด่น มีจ้ำหน่ายท้องไปทั่วกรุงเทพฯ แต่
พัฒนา ชาวชุมชนร้าวเด่นมีจ้ำค้างต่อไปนี้ดีให้ดูจะด้วยความในหนังสือพิมพ์อินๆ อิสกุลภาษาฉบับ

ແພນີ່ອງດົກ ເອນ ຮັກ

ເນັ້ນ ແພ່ງນະກາເສດຖະກິດ

ເຊນ. ເຕ. ນໍາໃຈວາດາຜູ້ທັກງານ ດະຈາກທີ່ມີວ່າ ມີຫຍໍາຍາ ສອງ ປິບ ທີ່

- ๔. มีนาง พดง สถาานีภาน ไฟบาง กอกกาน้อย รายไปสักการชาไกย ยาฝรั่ง ค่าฯ ๆ
 - ๕. หมนว ចัย ถนน รอง เมือง หลัง สถาานีภาน ไฟ หละ ราย ชาไกย ยาฝรั่ง รับรักษาไป ก่อ ค่าง ๆ
 - ๖. นาย เต็ง ศักดิ์ สถาานีภาน บปกร้า ราย ชาไกย ยาฝรั่ง รับภัก นำริกา ตาม เก็บ ตาม แตะ นี่ เครื่อง ชา ให้ ๆ

รายงานไทย

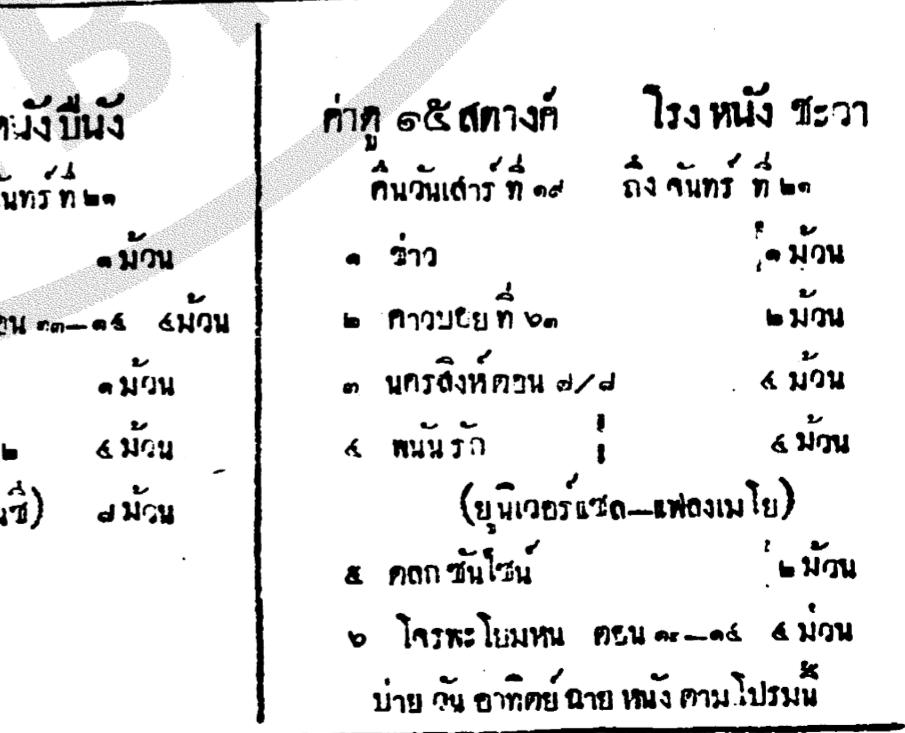
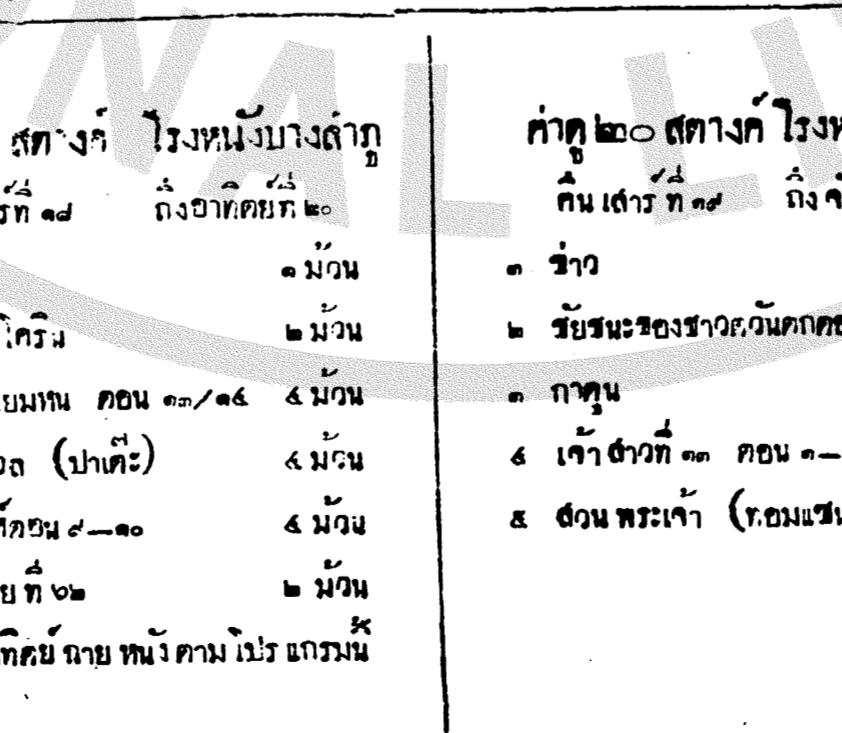
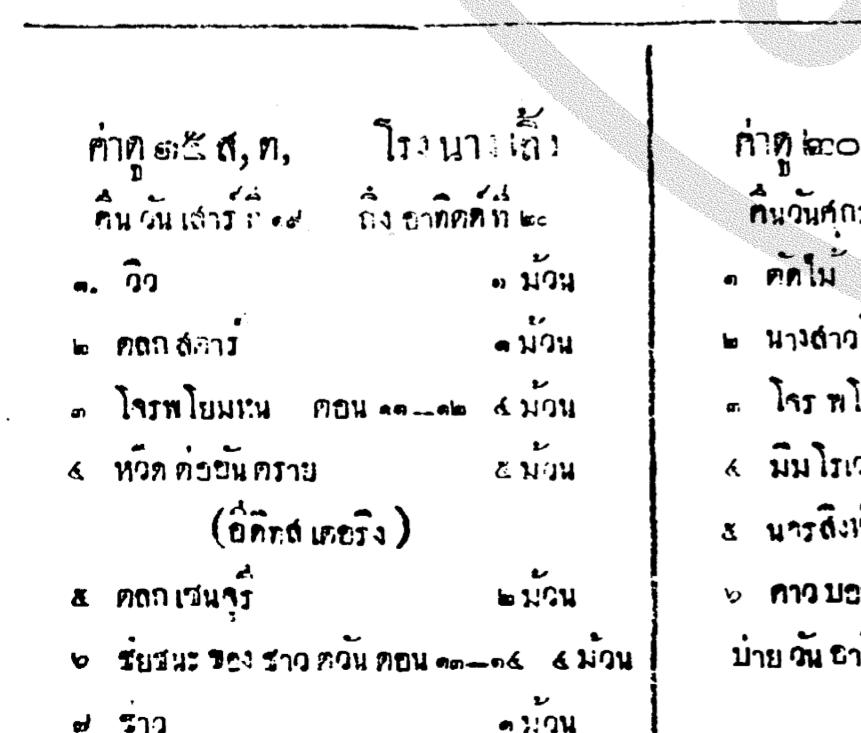
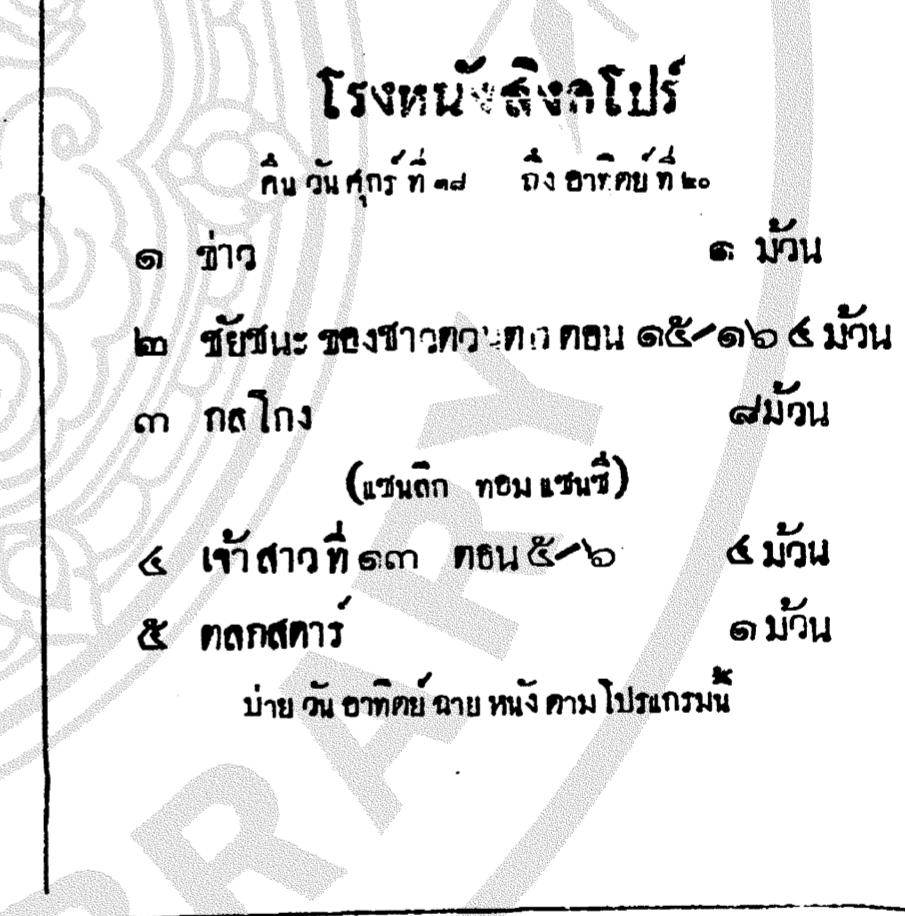
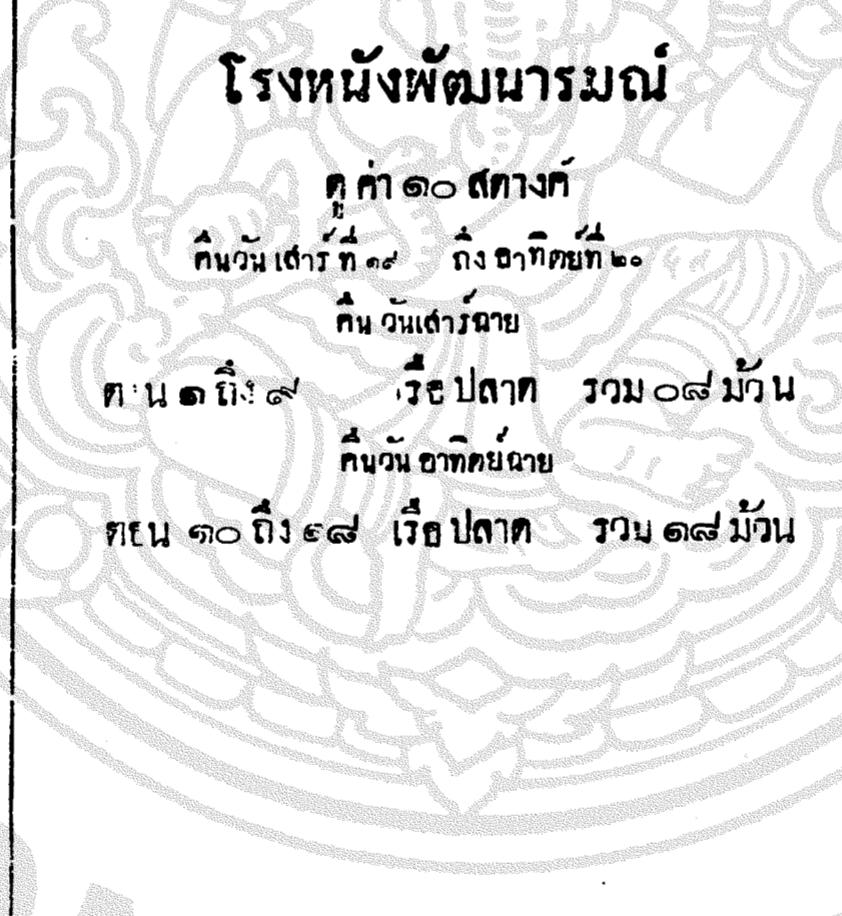
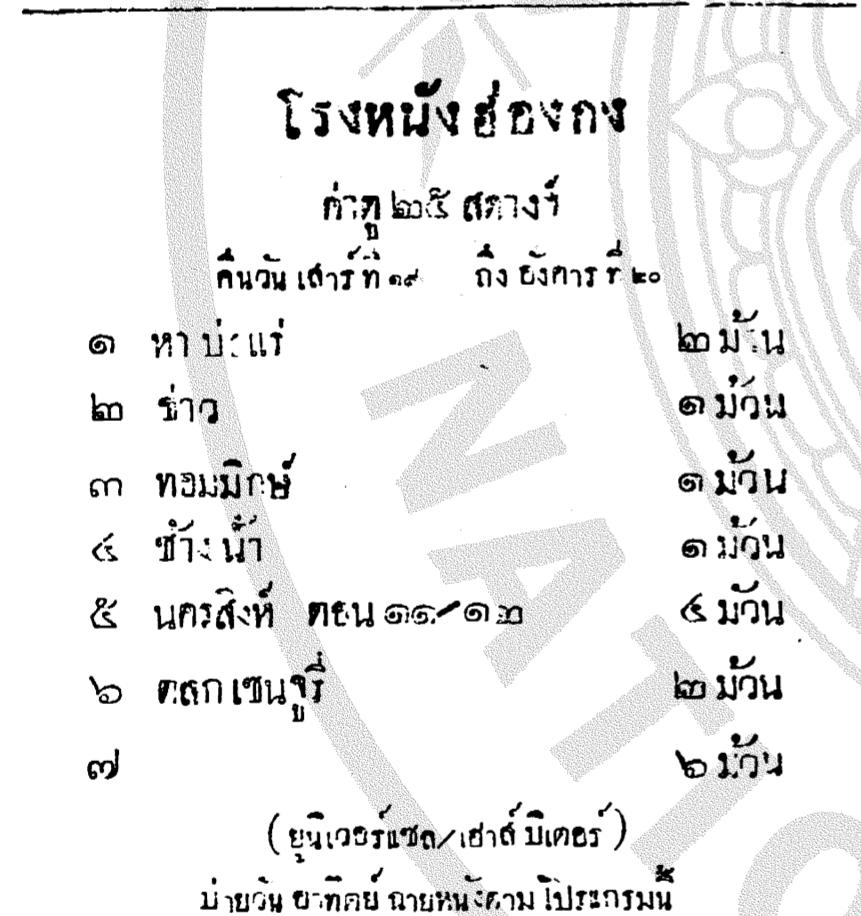
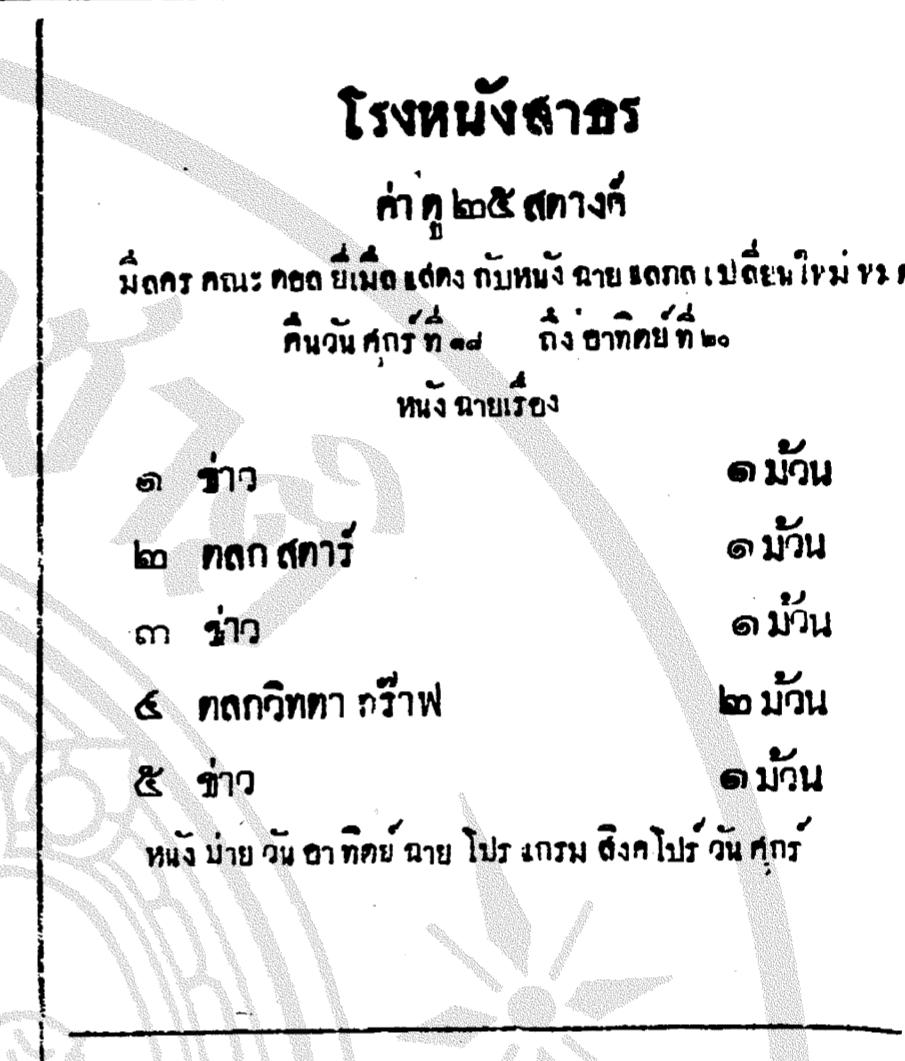
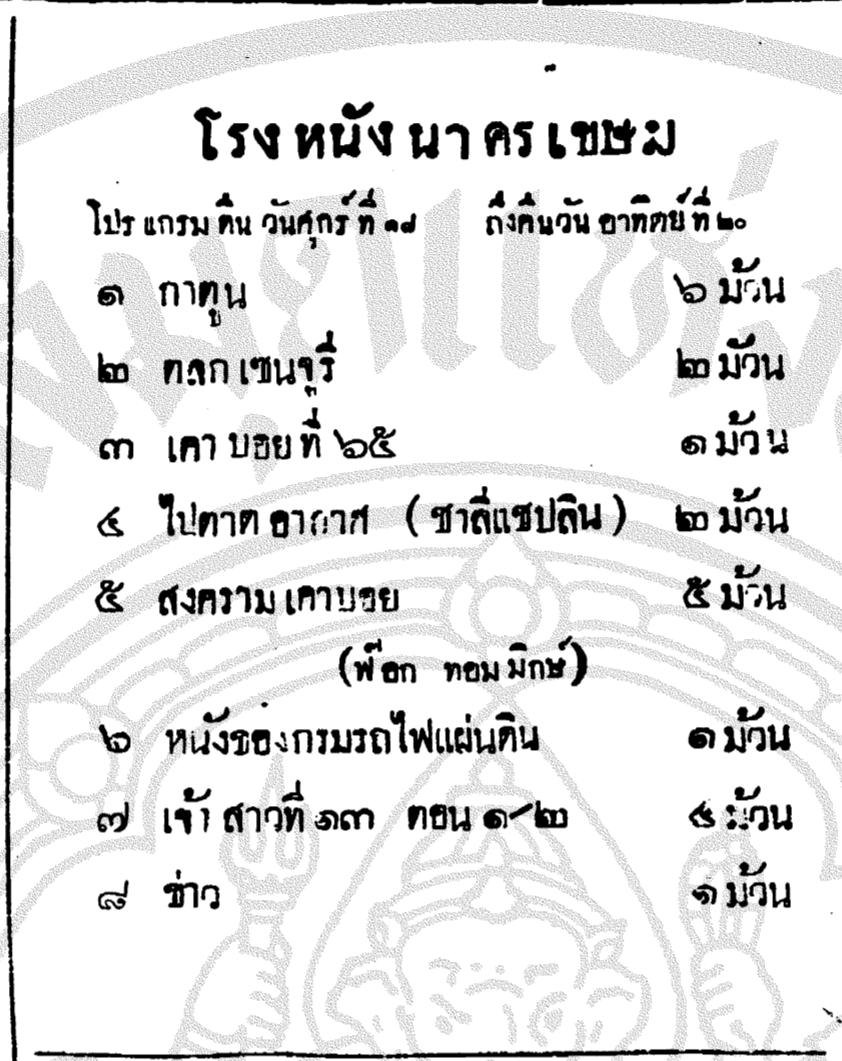
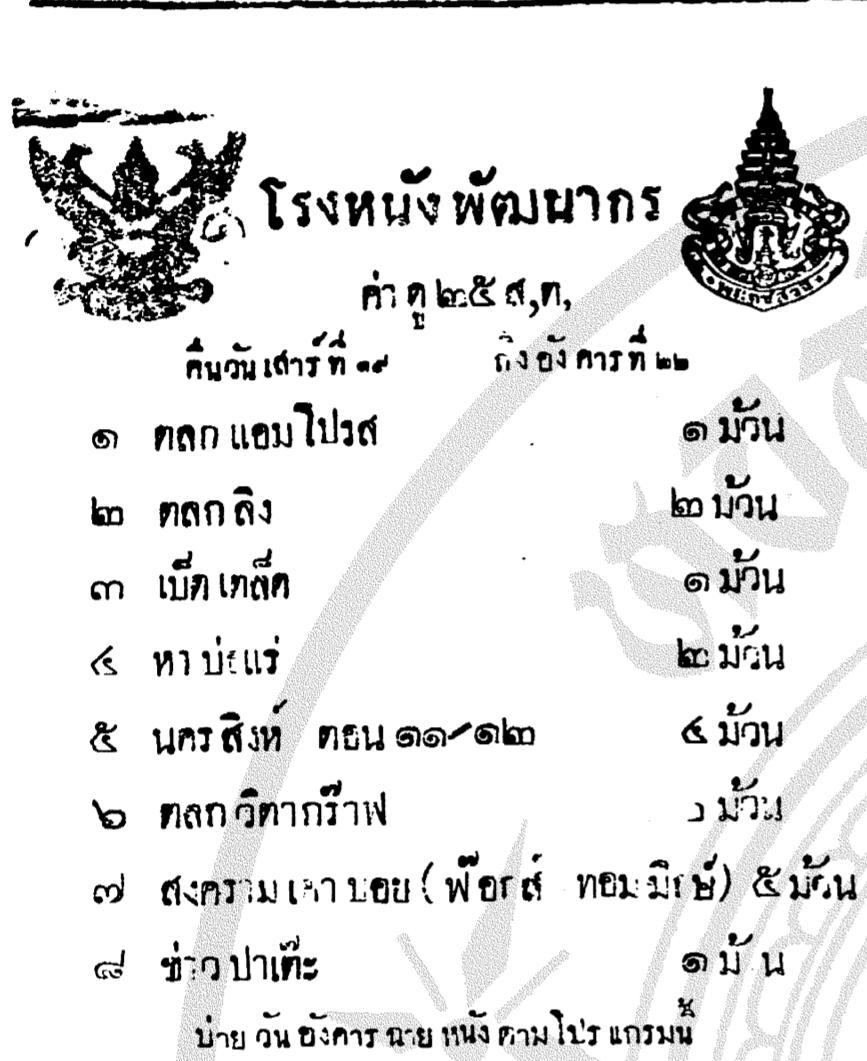
ตามคำว่าบุกช้าว่ารักษา ใจคุณ
บุรุษชาติ ทราบจะไม่เคยทั้งไม่ตี ยัง
ทั้งไปเป็นเดือด ไว้หัวตีใหญ่ ไว้
ฟอยไว้ม้ำ มันคงจะพิการ ซ่อนเพื่อ
ชาติพิการ เห็นบูชา ปวงกราบเนื้อเวช
ตันทีคงตั้ง “ชานาโภเย็น” นั่นรา
ในระหว่างน้ำดองกระยากรที่บุรุษไป เพื่อ
รับภารกิจ ก็ไม่ชี้ช่องที่ทั้งสอง อายุ
นั้นหนึ่ง ได้ก้าวเดือด (กระยากรผู้นี้ถูก
เดือดจากอย่างรุนแรงมาก แล้วทั้งภายใน
กระยากรว่าง ว่าจะรักษาได้ เพื่อ
สูญเสียไปเมื่อไหร่ เมื่อเห็นอาการ ของคนไป
เจ้า ก็รู้ใจตัวไม่มีทางที่จะรอดก็
แผนตัวกันไว้สองก้าวหน้า หันที่จะรอดไป
หนึ่งอันกัน เทเรนรับประทานอะไรไป
ให้ ทั้งยังกินไม่มีอะไรรับประทาน เดิน
เข้าไปว่า ค้าข้างนี้ “ชานาโภเย็น”
อยู่ อยู่ครั้งแรก จึงตั้งให้ภรรยาเด
“ชานาโภเย็น” มาฉะดายบ่นกันน้ำชา
ใส่เต็มพอประมาณๆ เวลาที่พากันไป
หยอกล้อด้วยความรัก หยอกกันมาได้หลาย
วัน พอชานัน หมกพอตีไว้ หาย แต่เมื่อ
กลับมากรุงเทพฯ เมื่อวันอาทิตย์ รถ
ไม่ได้เดิน ให้รู้ภารกิจ พังตัว ใช่แต่เท่านั้น ควรจะ
แยกที่เกียรติหนังสือทั้งใช้เดิน เมื่อรถ
หายใช้เดินตัว กดันมาข่านหนังสือ
พิมพ์ได้โดยคาดไม่ถูกว่าจะไม่ต้องใช้เดินมาอีก
ช้าเพล้า ให้พยายามไปตั้งยาน เว้านา แต่
เมื่อถูกพะผู้หนึ่ง บ่วยเป็นโรค ไว้น้ำ
ครองที่นั่น เวลาหายตัว รู้ภารกิจไม่เมื่อย
ให้เดา “ชานาโภเย็น” ติดมือไปให้ท่าน
ชาก เพราะทราบตามคำว่าบุกช้าว่าแก่ไว้ม้ำ
ให้ แต่ได้บอกคำว่า วิชัยให้รับประทาน
(ตามที่ได้บอกมาเด็ด) ในรัตน์ทันท่าน
ไม่เชื่อว่าไม่ได้รับประทาน วันหนึ่ง ก็ติด
ลงกุชชันนา อย่างไร จึงได้บอกถูนนาย
ให้ไปเยานา ก็ สองคุรุ่น รัตน์สุมังรุ้ง
ท่านที่ขึ้นอยู่อยู่กันหาย (แม้ไว้ม้ำหายตัว
แต่สุมังรุ้งขึ้นอยู่อยู่ เดือน ๘ ก็ติดหวือก
จะไว้กันไม่ได้) เดือนมา รับราชการต่อ
ไม่ได้ ท่านยังให้บุตรหอยิงช่องท่าน รัตน์
รับประทานคุนวัง (เทเรนคุนวังหนึ่ง
คัตตันนามาก็หอยิงนี้ หายใจไม่ได้)
ก็เดยหอยบุราดีเด็ด (ท่านได้บอกว่า
ท่านได้เดยหอยเดกไทย จัน ๙๐ ท่านประ
เทศนารักษาไว้หาย นารังรับประ
ทาน “ชานาโภเย็น” นั่นก็เดยหอยราก)
ท่านกัดน้ำซื้อ ไม่รับประทานอีกต่อไป
เดือนกันเงินไม่เชื่อว่า ยาน ๔ น้ำคุณ
เดยไว้ เท่านั้นอย่าว่าชากหนึ่งรากน้ำ
ทำน้ำบากเดย น้ำจะเป็นชาก ๑๗
๙๐ น้ำกาก ก็ต้องชัก ไม่รับประทาน

๒๘๖

សម្រាប់បង្ហាញអនុវត្តន៍យោង

ฉบับต่อไปนี้จะเรียกว่า “กฎหมายส่วนบุคคล”

ເງື່ອງ

ณ ณ เรื่องในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจาก ให้ไว้ ได้ กรณี ราชกิจจานุเบกษา

(កំណើនបានទី ០៤ រាងក្រឡាតាំង ពី ០៨ តីចិនទិន្នន័យ)

การประชุมก จะได้ไม่ก่อขึ้นเมื่อไหในภายหลัง รือยุ่งใจ
คงด้วยการแต่เดี่ยงขั้นสุดก ใจว่า ไม่ต้องคอก แต่เดินร้าวเด็ก
ก ภาคไว้ว่าจะต้องเป็นเรื่องนี้อยู่แล้ว จึงตั้งเพ่งงานกับย่องก ว่า
ท่านทั้งสองคนคงใจกรักกันแน่ และทำการสูงพระเกศพระครุณ
พระเจ้าแผ่นดินให้เกิดความด้านารถเกิด เพ่งงานกับย่องกรัง
ให้พระความด้วยรัก พดางคอบเป็นอย่างเดียวกันว่า ร้าวเด็ก
ขอปฏิญาณว่าจะเอาหนังม้าห่อศพ ก ร่างที่บีบหันนี้ไว้ของผู้ใด
ที่หาให้ เมื่อวันศายนน เดชะไม่รู้แต่ไม่ก่อตบหดหู่พระมหากรุณา
ชิกุน เม็กว่าสั่งรองก านร้าวเด็กก าท าไม่ ก ินวันน ในเวลา
สองขันรือยุ่งใจก าตการเดิกพักดับ ให้ทหารปอตดูกหราวน
ที่ก่อนม้าออกเดรเกินไปไทยเจี่ยนฯ พดองว่างก ไปได้รักษาอยู่ด้วย
ฝ่ายร้างเชี่ยนซ่องไม่ทราบ ความเป็นไปของรือยุ่งใจ จึงรุบ
ธรรมเกราะชั้นม้าจะขอกรบทิ้กันเวลา พอนมาถึงปะระค่ายกันน
ม้าใช้มานอกว่า รือยุ่งใจก่อนค่ายกับไปเจ้า เชี่ยนซ่อง
พั่งมีความตั้งตัว ก ิດว่าคงจะยกอัมไปค ร้างหดังเวลาเป็นแน่ พด
ประเที่ยวนน้ำไว้มานอกก ว่า รือยุ่งใจก่อนค่ายกพักดับโดย
การแต่รับตั้งพระเจ้าแผ่นดิน เชี่ยนซ่องฟังแต่ยกระหัคก รัตน
เหมือนเครื่องว่า พั่งวันเวลาโดยแท้

ในขณะนั้นที่หารมาบอกว่า ท่านเชิงกันหดอี้ยนกดับนา
แล้วทั้งสองคน เอี้ยนอ่องจังเรียกเรวามาถลุงการตัดเส้นเมืองเป็น
อย่างไรมั้ง หลีอี้ยนบอกว่า ที่ต่ำมดเฝ่น้ำช่วยให้น้ำพูดเรา
ให้เพาร์เรือลำเดียวเสียหมด แล้วท่านเชิงกุนซ่าฟันหารกอย่างเส้นเมือง
ออกหนึ่งไป เสียงเส้นเมืองไว้ให้กังสัน เมืองคุณชัยกันฉ้อดินยก
พุดนาเข้านหมื่น กหารเรน้อยว่าถูกน้ำเสียงกดันไปอีก เอี้ยน
อ่องไก้ชินดันน้ำจังฟูคุว่า ถ้าว้าศักดิ์ได้เส้นเมืองกดันไป ก็ยากที่
เราจะตีให้แตกได้ รับสั่งแล้วบอกให้เกาหุยกหารออกไปรับ
กันเพ่งงาน ส่วนคัวเองพาดูหงษ์กับเจ้ากัง คุณหารนม้วยปักพัน
รับยกไปทันที คันชัยไม่ได้คาดหมายว่าหารเอี้ยนอ่องจะยกมาอีก
ครั้งกวนรบว่าว้าศักดิ์ยกมาไทยไม่กันรู้ตัวด้วยรับด้วยอนกอยรับ เอี้ยน
อ่องดอนยิงกาทันไปถูกหนึ่ง ถูกหนานคันชัยคงจากหดั่งน้ำ
ดูหงษ์กับเจ้ากังต่อผ้าเข้าไปทันท่วงที ชั่วพันหารลดลงนาตเด็บ
ต้มภายในน้ำเดช เหตุใดอนกันแตกหนึ่งไปหมด หารเอี้ยนก็
เสียงเส้นเมืองไปให้กังสัน เพ่งงานกวนรบต่อเนื่องเสี้ยกของเส้นเมือง
แก้ว้าศักดิ์แล้ว จะไปช่วยกันไม่ทัน และพอตีเอี้ยนอ่องยกหารกดับ
เร้าโภนตีกางหดั่งค่ายของเพ่งงาน เพ่งงานกางหดั่งจะยกไปต้านท่าน
เกาหุย จูเหงงกับคิวชือกเห็นดังนั้นกุนหารม้าศักดิ์เร็วนาในค่าย
คงกวนรบ หารลดลงโดยขาดตอนกันเป็นสองส่วน ร้อนเร
ไม่เป็นรูปน ช่องกวนรบว่าคุณหารม้าช่วยกันถูกหดอี้ยนกัน
ท่านเชิงตัดหน้าไว้ เร้าประคันนานกันเป็นอดหน่าน อาไกราย
ที่หารเอี้ยนได้เส้นเมืองมาใหม่ยังมีความชักเทินเป็นชารมดา ส่วน
หารลดลงติดอาหารมาหลายวัน ในนั้นกำจังที่จะรับรับเรือคอกด
ไปอีกได้ ค้างทั้งอาวุธข้อมือวันนิกัด เพ่งงานเห็นเหตุลืกกำจัง
ก็รักกระซิบขอเรือคอกอย่าง ช่องกตัวกันเดียวในอาชันเรี้ยว
อยู่นานได้ รับรูปรวมหารตีเหตุลืบอยู่กันนี้ไปเมื่องเด้งเบี้ยบ
ช่องเป็นด้านที่เดินของตัว เอี้ยนอ่องคุณหารไจติกตามยังดัง
ด้อมเด้งเมี้ยะไว้ทั้งตัวกัน ในเมื่องเด้งเมี้ยะน้ำตกเส้นเมืองนาด้วย
ลงแก่หารซ่าน้ำมากิน ในเป็นอันที่จะคิกคักตู้ แนวรักษาเมื่อง
มันไว้ก็พบไม่ได้ ช่องกจึงขอทำสั่งว่า เจดากรุ่นนี้ก้าได้ชิน
เส้นเมืองดูดัญญาให้หักออกในโภคเต็มกำจัง จะไกไปชาทรั้ย
เส้นเมืองที่ในเรือครั่งอยหน้า เมืองในวันรุ่งเช้าเอี้ยนอ่องเอาเมืองให้หน

ชิงตนชนเผด็จฯ พฤกษาเรืองย่อยกเร้าให้ว่าเป็นเตียงหดดับญญา
ก์เม็คประคุณอ่อนโภกฯ หลวงพ่อเรียนครุกันเร้าไปปั่นหันน้ำด้วย
ตงเป็นเมื่อ เด้งเดยดุกช่องทางเร้าออกไว้โรงเริง ทหารจะรุกนา
รังหน้าก์ไฟใต้จะกอยกอบก์ในมีทางไป โถยมากหดดงไปในก
รังหัวนกับเมี้ยน้ำทารหดดงค์ตู้านกัวดาย คันเข้าเรียนกับ
เพ้ออเน้งก์ดายในที่รุนเหมือนกัน เทอ้อเก็ซอกคนเดียวที่รุนมาหน
รอ กไปได้ เป็นอันว่าเรียนอ่องนี้ชัยชนะแตะไม่ก้องห่วงหดดงอิกเด้ง
จังษากทัพเดินเรือยไปทางชวยหนำ

ฝ่ายคุณช่วงกับคุณซีคริสต์วราษฎร์ ในการขอพระราชทาน เกี่ยวนั่น
กุนก่องท้าพเรื่องมาต้านทานว่าคือ เมื่อเรื่องเด่นมาถึงด่านต่อเด่งถ้า
มีนักนางเส่นบินมาเกะออยู่บนยอดเขาและสายไฟกระโจนเรื่องหดหาย
ร้อย นกนางเส่นนี้ค้าดันเรียกว่า “ เอียน ” อักษรเดิมกัน “ เอียน
ช่อง ” แต่เนื่องจากคุณช่วงมีไสส่วนมีภัยต้องเอียนช่องนานเด้อ
กันย์ เมื่อเห็นกันนุ่งดูดูชี้ว่าถ้าเอียนช่องจะได้เป็นพระค้า
ผู้คน ขอให้นักนางเส่นเหล่านั้นบินไปทางเมืองกิมเหลืองซึ่งใกล้แม่น้ำแยงคีเกียง ถ้าเอียนช่องจะขึ้นราชย์ให้สูงนกบินไปทางสูงเหนือ
ท้องฟ้าช่วงความเส้นกุนเด่านั้นก็บินไปทางเมืองกิมเหลืองทั้งสูง กัน
ช่วงเห็นเป็นการปิดตา จึงออกคำสั่งว่า เอียนช่องยกท้าพ
มากลงเที่ยว ยังคงกองทัพหลวงชั่งน้ำที่กำลังคงรัชย์หมื่นแหกบั้นมา
หมัด นักเป็นพระพ้าดินบรรดาดิให้เป็นไน หาใช่กำลังไกร
จะทำให้ไม่บัดดกกองท้าพเอียนช่องมาตั้งอยู่ริมผั้นน้ำเด้อ ท่าร
ของเรนพึงท่าน เหนือนกบันเข้าตันเกียวที่ให้ขาดก้าเรือนทั้ง
หลังไว้ได้ จะกระทำให้พอกหารที่ไม่มีความผิดพลาดอย่าง
ด้วยกันอยู่เปล่าๆ ท่านทั้งหลายคิดเห็นเป็นประการใหญ่ๆ
คือบันนาให้ร้าพเจ้าพังในบัง นายและพลท้าวพากันร้องก็อกช่อง
ว่าร้าพเจ้าอยอนส่วนมีภัยต ต้นธิดให้ยินดีนั่นนิ่มความใจร้ายดุรุณ
ยืนคาดคันช่วงว่า อ้ายคนเนรคุณต้องพระเจ้าผู้คน คิดเอาไว
อยู่หากจะเร้าเก่าว่าคือ _ กันเร่นเด็กหวานชิงก่อว่าดุลั้ว พุดยัง
ไม่ทันตามประโภคก็ถูกพอกหารรุณช่าตาย ต้นช่วงเก็บศรีษะคน
ธิดไว้ เด้งไว้ในเต่นเรื่อยไปอีก พนเรือดาดพระเจ้าที่ซื้อกัน

พระเจ้าก็ยินบุญเท็นภัยนาคขอเจกานะน้ำสุกที่จะเก็บไว ดัง
สืบค์ฯ เวลาวังใน พากรุนนางที่ตั้งขึ้นตามเดิมฯ เจ้าไปห้ามกัน
กษ พระเจ้าก็ยินบุญทรงเรียกนางเด่าช่องเส้าพระอธรรมกษ
นักก่อเจ้าฯ คงกายก่อนเดิม เด้อพัดะกายตามในที่ห้อง ห้อง
เราคงจะให้พัฒกันเป็นมั่นคง ผดุงทรงพระกรรมาธิ นาง
เด่าช่องเส้าภารามให้วัดงเกบนนำของพระราชนม์ เด้อนางกรีบ
(ชั้นนี้คือ)

